

Lenteborrel en een mooie workshop: Onderweg in het Leven ...

Zondag 9 april 2017, een werkelijk zónovergoten dag: té mooi eigenlijk om in auto, bus of trein te stappen en naar Driebergen te gaan... Tóch kon Heleen Hordijk, directeur van het Europees Instituut, 90 deelnemers bij deze lenteborrel met workshops verwelkomen. Doel van de bijeenkomst, die nu voor het 3e jaar is georganiseerd, is contact met álle oud-studenten te onderhouden.

Het AlumnEI Team was, met het oog op dit doel, ook vertegenwoordigd en heeft het AlumnEI-platform onder de aandacht gebracht bij oud-studenten die nog geen lid waren.

Eerst plenair

De bijeenkomst begon plenair in de foyer van het Landhuis waar Heleen de workshopleiders introduceerde. Deze hadden met elkaar gemeen dat ze alle 4 publiceren en daarnaast op de een of andere manier in verbinding staan met het EI dan wel met moederorganisatie De Baak.

Mooie workshops

Na deze introductie zijn de workshopdeelnemers één van de workshops gaan volgen. Om ook iets mee te kunnen nemen van de andere 3 bijeenkomsten, hadden de workshopleiders vooraf al een tipje van de sluier opgelicht over de inhoud van hun specifieke verhaal.

Ik heb de workshop "Walking" van William Strobbe gevolgd. Deze door Heleen Hordijk als "Belg in calvinistenland" aangekondigde trainer bij De Baak is tevens de schrijver van het boek "De weg naar Compostela".

Onderweg in het leven

William Strobbe gaf zijn workshop als ondertitel "- onderweg in het leven-" mee. Aan de hand van zijn eigen voettocht naar Santiago de Compostela, heeft hij 5 soorten van wegen aan de orde gesteld die mensen in de loop van hun eigen leven kunnen bewandelen – figuurlijk dan.

En daarmee ook de link gelegd met de coachings-/counselingspraktijk waar mensen met (levens)vragen komen waarmee ze op hun levenspad worden geconfronteerd. Zo kunnen mensen een slingerweg gaan: ze proberen veel dingen uit in hun zoektocht naar wie ze eigenlijk zijn en wat ze eigenlijk willen. Dat kan dan bijvoorbeeld ook de vraag zijn waarmee ze bij jou als coach komen ...

Mensen kunnen ook het rechte pad proberen te houden. Dit pad is zoveel mogelijk voorspelbaar, met zo weinig mogelijk risico's en wordt bewandeld door mensen die angstig en bezorgd worden als er (te veel) dingen in hun leven veranderen. Zij kunnen op een gegeven moment in een (identiteits)crisis raken en op die manier op jouw (coach)pad terecht komen.

Mensen die zich niet opgewassen voelen tegen het leven en in een vicieuze cirkel terecht zijn gekomen door bijvoorbeeld ziekte, verslaving, burn-out etc., zitten soms op een weg die je kunt zien als een hellend vlak. Vaak hebben zij volgens de spreker/schrijver een "uitgemaakte identiteit" (zo ben ik) en is sprake van een tekort aan mentale veerkracht

Iemands weg kan echter ook een "overwinningsroute" zijn als je die mentale veerkracht wèl kunt opbrengen om uit een dal te komen en als je een positieve wending weet te geven aan de tegenslag of negatieve gebeurtenissen (dan ben je volgens de theorie van Maslow met je zelfverwezenlijking bezig).

De authentieke weg tenslotte wordt door mensen bewandeld die voortdurend "moedig en oprecht" kijken of hun weg echt bevredigend is en die, als dat niet zo is, bereid zijn de risico's te nemen en het ongemak te voelen die het nastreven van het ideaal van "innerlijke congruentie" met zich mee brengt.

Onze workshop is afgesloten met het gedicht Ithaka van de Griekse dichter K.P. Kavafis en de vraag ter overdenking of uiteindelijk niet alles een tocht naar Compostella is?

Een mooie aansporing om, hoe dan ook, vooral (onderweg) te gáán.

Met vriendelijke lentegroet,

Marianne Hulleman

E: mhullema@xs4all.nl

T: 0297-769102

Ithaca

Wanneer je je reis naar Ithaca aanvangt,
bid dan dat de weg lang mag zijn,
vol avontuur, rijk aan stof tot kennis.
Wees niet bang voor de Lestrygonen
en de Cyclopen en de toornige Poseidon.
Je zult volk van dat soort nooit tegenkomen zolang
je gedachten verheven blijven en
fier gevoel je lichaam en geest vervult.
Je zult de Lestrygonen nooit ontmoeten,
noch de Cyclopen en de grimmige Poseidon,
als je ze niet in je ziel met je meedraagt,
als je ziel ze niet voor je oproept.

Daarom, bid dat de weg lang mag zijn,
dat het vele zomerochtenden moge geven,
dat je zo vol vreugde, zo vol genot
nooit eerder geziene havens aandoen mag!
Blijf rondhangen op Phoenicische markten
en koop er vele schone zaken:
parelmoer en koralen, amber en ebbenhout
en zoetgeurende parfums van allerlei soort.
Koop zoveel zoetgeurende parfums als je kunt.
Bezoek massa's Egyptische steden,
om er te leren, te leren van hen die kennis bezitten.

Houd je geestesoog steeds vast op Ithaca gericht,
daar te komen is je uiteindelijke doel.
Maar haast je vooral niet,
je reis kan beter jaren en jaren duren.
Werp er desnoods pas het anker uit wanneer je al oud bent,
rijk aan alles wat je onderweg hebt verworven,
maar zonder nog iets van Ithaca te verwachten.
Ithaca schonk je die heerlijke reis,
maar nu heeft ze je niets meer te geven.
En al tref je er niets aan, dan heeft ze je toch niet bedrogen:
met alle wijsheid die je vergaard hebt, met zoveel ervaring,
begrijp je dan stellig wat Ithaca's zeggen willen.

Konstantinos P. Kaváfis (1863 – 1933)
vertaald door Cornelis Buddingh